

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 22 / III Legislatura / Tercer període

Dijous, 23 de febrer de 1989

Presidència del Molt Honorable
Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió Plenària núm. 22

Segona i darrera reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a un quart d'onze del matí i deu minuts.

Preguntes

Pregunta al Consell Executiu sobre extraccions de gredes al Paratge Natural d'Interès Nacional de la Zona Volcànica de la Garrotxa

Formulació : I. Sr. Saura (IC) (p. 1083).

Resposta : H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 1083).

Rèplica : I. Sr. Saura (IC) (p. 1083).

Contrarèplica : H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 1083).

Pregunta a l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament sobre l'escola pública Lanaspà Giralt, de Terrassa

Formulació : I. Sr. Fuentes (IC) (p. 1084).

Resposta : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 1084).

Rèplica : I. Sr. Fuentes (IC) (p. 1084).

Contrarèplica : H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 1084).

Pregunta al Consell Executiu sobre la comercialització de productes amb components tòxics i cancerígens

Formulació : I. Sr. Saura (IC) (p. 1084).

Resposta : H. Sr. Conseller de Comerç, Consum i Turisme (p. 1085).

Rèplica : I. Sr. Saura (IC) (p. 1085).

Contrarèplica : H. Sr. Conseller de Comerç, Consum i Turisme (p. 1085).

Intervenien per a una qüestió d'ordre l'I. Sr. Riera i Olivé (S) (p. 1086) i l'I. Sr. Clotas (S) (p. 1086).

Pregunta al Consell Executiu sobre la contractació directa en les adjudicacions d'obres al Departament de Política Territorial i Obres Públiques

Formulació : *I. Sr. Sala (S) (p. 1086).*

Resposta : *H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 1086).*

Rèplica : *I. Sr. Sala (S) (p. 1087).*

Contrarèplica : *H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 1087).*

Pregunta al Consell Executiu sobre l'import de les adjudicacions directes al Departament de Política Territorial i Obres Públiques

Formulació : *I. Sr. Sala (S) (p. 1087).*

Resposta : *H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 1087).*

Rèplica : *I. Sr. Sala (S) (p. 1087).*

Contrarèplica : *H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 1087).*

Pregunta al Consell Executiu sobre el possible tancament de les mines de potassa de Cardona

Formulació : *I. Sra. Fabián (IC) (p. 1088).*

Resposta : *H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia (p. 1088).*

Rèplica : *I. Sra. Fabián (IC) (p. 1088).*

Pregunta al Consell Executiu sobre les correccions a introduir en la política urbanística a les comarques gironines

Formulació : *I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 1089).*

Resposta : *H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 1089).*

Rèplica : *I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 1089).*

Contrarèplica : *H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 1089).*

Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de Creació del Col·legi de Podòlegs de Catalunya (Punt dissetè de l'ordre del dia.)

Presentació : *H. Sr. Conseller de Justícia (p. 1089).*

El M. H. Sr. President intervé per a una qüestió d'ordre (p. 1090).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per unanimitat (p. 1090).*

Explicació de vot : *I. Sr. Latorre (M) (p. 1090), I. Sr. Sabanza (ERC) (p. 1090), I. Sr. Bauzá (P) (p. 1090), I. Sr. Saura (IC) (p. 1091), I. Sr. Font (S) (p. 1091) i I. Sr. Viñas (CiU) (p. 1092).*

La sessió s'aixeca a dos quarts de dotze del matí i un minut.

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a un quart d'onze del matí i deu minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat dels I. Srs. Vice-presidents Primer i Segon i de la I. Sra. Secretària Tercera, la qual és assistida per l'Oficial Major i el lletrat Sr. Vintró.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers d'Ensenyament, de Política Territorial i Obres Públiques, de Justícia, d'Indústria i Energia, i de Comerç, Consum i Turisme.

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Abans d'entrar en l'ordre del dia, la Presidència ha de fer constar que lamenta que una intervenció seva al final del Ple d'ahir, inspirada només en un esperit de distensió de certa situació creada, doncs, lamenta que no fos entesa en aquest sentit i, per tant, prega que a tots aquells que no ho haguessin entès de la manera que la Presidència va voler-ho expressar, doncs, les tinguin per retirades absolutament.

Moltes gràcies.

Preguntes

D'acord amb l'article 133.3 del Reglament es passa ara a les preguntes amb resposta oral. Té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Saura, per formular la primera pregunta.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
extraccions de gredes al Paratge Natural
d'Interès Nacional de la Zona
Volcànica de la Garrotxa*

El Sr. SAURA : Gràcies, senyor President. La pregunta que formulem al Consell Executiu tracta de les extraccions de gredes de la zona volcànica de la Garrotxa.

En concret, l'any 1982, aquest Parlament de Catalunya aprovà per unanimitat la protecció de la zona volcànica de la Garrotxa. Aquesta Llei significava, de fet, aturar, el desembre del 82, les extraccions de gredes en aquest paratge. El febrer del 89, les extraccions de gredes continuen i la pregunta adreçada al Conseller de Política Territorial seria : quins són els propòsits de capteniment del Consell Executiu en relació amb les actuals extraccions de gredes de la zona volcànica de la Garrotxa?

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller senyor Molins té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES (Joaquim Molins) : Gràcies, senyor President. El Consell Executiu té el ferm propòsit d'assolir, en les zones afectades per extraccions de gredes de la zona volcànica de la Garrotxa, la seva completa integració en l'ambient natural que les envolta, mitjançant llur restauració en els termes previstos per la Llei 12/81, de 24 de desembre, i d'acord amb el que estableix la Llei 2/82, del 3 de març, de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa.

Actualment, el problema principal rau en l'incompliment generalitzat del programa de restauració establert pels indrets afectats dins de la concessió minera Santa Margarida, on després de tot un seguit d'actuacions sancionadores i coercitives no ha estat possible aconseguir que l'empresa titular executi el

programa de restauració esmentat.

A la vista de la situació, s'han adoptat les accions oportunes per tal de paralitzar els treballs que es desenvolupen en la zona i procedir a la caducitat dels drets miners encara subsistents com a pas previ a l'execució subsidiària de les actuacions restauradores amb càrrec a la fiança dipositada.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Conseller. L'Il·lustre Diputat, si vol fer rèplica...

El Sr. SAURA : Gràcies, senyor President. Aquest és un tema de constants incompliments, és a dir, a mi m'agradaria molt que aquesta paralització, que el senyor Conseller ens anuncia, fos ja, fos immediata, i ho dic perquè des de l'any 1982 aquesta és la història d'incompliments continus. El 1985, fins i tot el Conseller d'Indústria, l'aleshores senyor Hortalà, firmà un pacte amb l'empresa que feia les extraccions, de tal manera que amb aquest pacte el mateix Consell Executiu vulnerava el que havia estat la Llei de Protecció del 82, i ho vulnerava perquè en aquest pacte fonamentalment es deixaven extreure 2.700.000 tones, això vol dir que durant vint-i-cinc anys es poden continuar fent extraccions de gredes de la Garrotxa, i es donaven 29 milions de pessetes a l'empresa i es deia que l'empresa es comprometia a fer la restauració d'allò que havia fet malbé. Aquesta restauració havia d'estar acabada el 21 de juny del 87; a hores d'ara no s'ha restaurat ni el 10% d'allò que s'havia d'haver fet el 21 de juny del 87, i en aquests moments —hi insisteixo—, les extraccions de gredes continuen.

Senyor Conseller, nosaltres amb l'esmena del Pressupost de Política Territorial li vàrem dir que un dels tres eixos per a nosaltres fonamentals de la política territorial era la necessitat de salvaguardar el medi i els paratges de Catalunya, la zona volcànica de la Garrotxa jo crec que és fins i tot un privilegi per a Catalunya, és un tema fonamental per al paisatge de Catalunya i hem perdut, hem desaprofitat set anys i hem malmès durant set anys una qüestió que aquest Parlament va decidir de protegir el 1982.

Per tot això, ens alegrem que el Conseller de Política Territorial digui aquí avui que ha pres mesures per a la paralització de les extraccions de gredes i, al mateix temps, desitgem que aquesta paralització sigui immediata.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Saura. L'Honorable Conseller pot fer contrarèplica.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES : Gràcies, senyor President. Certament, el cas que explica l'Il·lustre Diputat és semblant a com ell ho explica; potser cal recordar que aquestes extraccions s'estaven fent sobre la base d'uns drets miners que cal respectar o, com a mínim, rescabalar d'ells, que sobre la base d'això es va arribar al pacte del 1985 que esmentava l'Il·lustre Diputat, que a partir d'aquell moment, i pel no-compliment d'aquell pacte, s'han posat multes per valor de : una de 200.000 pessetes, el 87, una altra de 500.000, una altra de 100.000, una altra de 100.000, una altra de 200.000, i un altra de 200.000, s'ha anat fent els seguiments dels incompliments dels diferents plans de restauració, fins arribar al punt en el qual s'ha cregut que aquest camí no portava enlloc, i és per això que, des de la Direcció General del Medi Ambient, s'ha demanat aquesta paralització de les feines, paralització de les feines que estan seguint els tràmits

legals necessaris per tal que siguin jurídicament factibles i, per tant, la immediatesa depèn, estrictament, del compliment dels passos que jurídicament s'han de donar. Però la decisió de la paralització de les feines està ja presa, senyor Diputat.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Conseller.

Per formular la segona pregunta, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Ignasi Riera, ah! el senyor Roc Fuentes.

*Pregunta a l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament
sobre l'escola pública Lanaspà Giralt,
de Terrassa*

El Sr. FUENTES : Sí, moltes gràcies, senyor President. Aquesta pregunta, tal com s'expressa ja en el seu text, fa referència a l'escola pública Lanaspà Giralt, de Terrassa, escola que ha tingut una trajectòria molt difícil des de 1981, en què els pares dels alumnes van iniciar les gestions per convertir una escola privada en una escola pública catalana i, a més —i això és important a la nostra ciutat—, ubicada en el centre de la ciutat on hi ha una manca important d'escoles públiques. S'han trobat amb les dificultats de la ubicació de l'escola que ha estat situada des d'en un pis particular fins a l'actualitat, que es troba dividida entre aquestes instal·lacions d'una casa particular i les instal·lacions provisionals que va adquirir l'Ajuntament, és a dir, en una antiga fàbrica tèxtil situada, aproximadament, a dos quilòmetres de l'altre centre, és a dir, en unes condicions totalment inadmissibles, sobretot tenint en compte que fa vuit anys que aquest procés s'està seguint i que, finalment, l'Ajuntament de Terrassa, el 27 de maig, va adquirir ja, mitjançant acord de ple extraordinari, les instal·lacions per cedir-les a la Generalitat, a fi i efecte que s'habilités l'escola.

La nostra pregunta és : veure, realment, com es troba aquest problema, ja llarg i important, per a l'educació pública a Terrassa.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Fuentes. L'Honorable Conseller d'Ensenyament té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Gràcies, senyor President. Amb la seva vènia contestaré, atesa la meua invalidesa —espero que provisional—, sense posar-me dret.

L'Il·lustre Diputat senyor Fuentes —a qui prego també disculpes— em pregunta sobre el col·legi Lanaspà Giralt, de Terrassa, que funciona i, des del punt de vista de la seva activitat docent, molt bé des de l'any 81. Està en una situació, realment, poc desitjable, i, com ell ha dit molt bé, el 27 de maig de l'any 1988 l'Ajuntament de Terrassa va prendre l'acord d'adquirir els locals de l'antic Vapor Marcet, per tal que la Generalitat hi fes allí les obres adients per instal·lar-hi, definitivament, el col·legi.

De tota manera, aquests locals no han estat encara cedits a la Generalitat perquè l'Ajuntament de Terrassa no ha pagat encara tots els terminis i, per tant, no ha estat escripturada la compra-venda d'aquesta finca. En el moment que això succeeixi, en el moment que sigui escripturada —i crec que ho serà immediatament—, la Generalitat iniciarà les obres corresponents.

Voldria, de tota manera, fer avinent que aquest estiu la Generalitat ja va habilitar quatre aules dintre l'edifici del Vapor

Marcet, i es va gastar, en aquest sentit, 9 milions de pessetes. I, actualment, tenim un projecte d'un cost de 150 milions de pessetes —ja pressupostat i reservat— perquè així que es produeixi legalment la cessió d'aquest edifici, es pugui habilitar de manera que quedi un col·legi absolutament digne.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Conseller. El senyor Roc Fuentes té la paraula per a replicar.

El Sr. FUENTES : Moltes gràcies, senyor President. Certament, jo sé que el 27 de maig —tal com he dit— l'Ajuntament de Terrassa va prendre aquest acord, però sé també que la situació en què es troben els alumnes en aquestes aules habilitades —repeteix, que, a més a més, estan repartides entre dos edificis que es troben a una distància de dos quilòmetres l'un de l'altre—, entre altres mancances tenen, per exemple, la de la calefacció, que no en tenen. Sortosament, aquest hivern no és, precisament, dels més freds que hem tingut en els últims anys, però en qualsevol cas, les condicions en què es troben aquests alumnes són, francament, deplorables.

Nosaltres el que demanem a la Generalitat és que formuli, en definitiva, les gestions adients, davant l'Ajuntament de Terrassa —nosaltres també les hem plantejat, el nostre Grup, per altres mitjans a l'Ajuntament—, a fi i efecte que per ambdues institucions es doni solució a aquesta qüestió que —hi insisteixo— és un element important per a l'educació pública a la nostra ciutat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Honorable Conseller?

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Sí, molt breument. Jo estic d'acord amb les manifestacions del senyor Fuentes. Realment deixa que desitjar la instal·lació actual de l'escola, però, tal com li he dit abans, això depèn exclusivament, en aquests moments, de l'Ajuntament de Terrassa. En el moment que l'Ajuntament de Terrassa escripturi aquesta compra-venda, el Departament d'Ensenyament, que té els mitjans ja a punt, començarà les obres per a l'habilitació definitiva d'aquesta escola que, altrament —ho vull recalcar una vegada més—, és modèlica des de molts altres punts de vista; des del punt de vista pedagògic, vull dir, especialment.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Conseller.

Per formular la tercera pregunta, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Saura.

*Pregunta al Consell Executiu sobre la
comercialització de productes amb
components tòxics i cancerígens*

El Sr. SAURA : Gràcies, senyor President. Aquesta pregunta fa referència que el Consell Executiu expliqui per què a Catalunya es permet que es continuï comercialitzant productes amb components tòxics, molt tòxics i cancerígens. Fins i tot, això seria més greu quan des de fa quatre anys, el 1985, hi ha un Reial Decret que prohibeix la venda, per anar en contra de la salut pública, d'aquests productes.

Per tant, la pregunta seria : per quina raó el Consell Executiu permet que es continuï venent productes tòxics, molt tòxics i cancerígens a Catalunya.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Saura. Per contestar

aquesta pregunta, té la paraula l'Honorable Conseller de Comerç, Consum i Turisme.

El Sr. CONSELLER DE COMERÇ, CONSUM I TURISME : Gràcies, Molt Honorable President. Senyores i senyors diputats, li he de manifestar que la Generalitat de Catalunya no permet la comercialització d'aquests productes que vostè acaba d'esmentar i, a més, li manifestaré les accions que ha fet, a fi i efecte que aquests productes no arribin al mercat i, si hi arriben, siguin d'una manera clandestina i, en el cas que hi hagués algun supòsit, el que s'ha de fer és prendre les mesures adequades per denunciar-ho i, en conseqüència, eradicar-ho.

Nosaltres hem pres un conjunt d'accions que —després, en el torn de rèplica si vol les hi puc detallar— van, per un cantó, a tallar el que és la fabricació d'aquests productes i la comercialització; hem pres també un conjunt d'accions que van a retirar dels punts de venda i que quedin retornats i estocats i immobilitzats els productes que hi havien en un moment determinat en el mercat. Ara bé, aquest tema és un tema complex, i la prova que és complex és que el Reial Decret, que el senyor Diputat esmenta, el 3 de febrer va ser derogat; va ser derogat per una altra normativa que el que ha volgut ha estat, precisament, la complexitat que existia, entre altre qüestions, perquè hi havia normes que anaven en contra de directives comunitàries, s'està cercant la manera que, en la voluntat del mercat únic, això quedi arreglat en el si de la Comunitat Econòmica Europea.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Conseller. El senyor Saura per a rèplica.

El Sr. SAURA : En primer lloc aclarir que aquest Reial Decret no ha estat derogat, eh? El Reial Decret 149, del 14 de febrer d'ara, en la seva Disposició Transitòria, diu que en tot allò que el Reial Decret del 85 s'oposi a aquest serà derogat, però no hi ha res de la denúncia que li formulo que hagi estat derogat, senyor Conseller, eh?, i, en tot cas, vull dir-li que el Reial Decret 149 i 150, a què vostè fa referència de la setmana passada, és molt més estricte, fins i tot, que el Reial Decret del 1986. Però, en tot cas, dues tesis en relació amb aquest tema : primer, ineficàcia; això és provat, perquè el problema és que en els grans magatzems de Barcelona, a la tenda més propera a la Direcció General de Consum, es troben aquests productes. On han inspeccionat vostès? Jo tinc, a dalt, bosses de productes sencers de la setmana passada i d'ahir —que els tinc aquí— comprats, prohibits, declarats fa quatre anys com a productes tòxics, i s'estan venent en els grans magatzems de Barcelona.

Per tant, primera : vostè deu haver fet coses, però ha estat ineficaç, ineficaç perquè estan a la venda. Segona : aquesta ineficàcia ha estat volguda o no?; segona tesi nostra : ha estat volguda. Li vaig a donar tres o quatre raons. Primera : quan va sortir des de Madrid aquesta normativa, vostè, en àmplies declaracions, va dir que no hi estava d'acord, i estan aquí totes les conferències de premsa on vostè diu que no estava d'acord amb la relació, que això era precipitat i, en cap moment de les seves declaracions, vostè parla de la salut pública, en cap moment. Segona raó : la informació que vostè va donar als ajuntaments va ser una informació que no els deia «retirin», els deia «aconsellin que retirin», i quan molts ajuntaments van demanar a vostès explicacions concretes, vostè sap què va fer? És l'aplicació, és potser l'aplicació més creativa d'una competència exclusiva que he vist en aquest Parlament. Va agafar la ma-

teixa carta que havia enviat i, en lloc de la relació en català, va enviar una fotocòpia de la relació en castellà que el Ministeri de Sanitat li havia enviat; és una manera creativa d'aplicar una competència exclusiva de la Generalitat.

Tercer element, senyor Conseller : anar a posar una denúncia sobre aquest tema és una cosa complicadíssima. El 31 de gener, un company nostre va anar a denunciar això a la Direcció General de Consum i li va ser, pràcticament, impossible; no li van deixar fer la denúncia, la van escriure els funcionaris; no van admetre les proves que portava, simplement, un retall de diari, després de tres hores d'intentar posar la denúncia.

I quart element, senyor Conseller : vostè tenia l'obligació de posar en coneixement de l'autoritat judicial totes aquelles coses que vostè determinés que eren ilegals. No n'ha posat ni una. Per tant, senyor Conseller, ineficàcia provada i, a més, ineficàcia volguda.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Saura. Honorable Conseller.

El Sr. CONSELLER DE COMERÇ, CONSUM I TURISME : Gràcies, Molt Honorable President. En primer lloc, quan oportunament, a l'octubre, va sortir una llista de Madrid, jo el que vaig manifestar és que hi havia hagut precipitació, i la prova que estava fonamentada la meua afirmació és que el 4 de novembre s'envia nova llista en la qual part dels productes inicialment inclosos queden desafectats. Per tant, jo el que vaig demanar..., aquest tema és seriós; amb la salut pública no es pot jugar. Al que hem d'anar és, precisament, amb anàlisis serioses i acurades. I la primera llista..., i la prova que jo vaig dir que hi havia hagut precipitació és que el 4 de novembre s'envia nova llista amb uns productes que queden desafectats. Per tant, algun error devia tenir.

Aquest és un tema delicat, i amb la salut —crec— que hem d'anar molt acuradament. I un tema que també constitueix un repte important és que la Directiva 379, del 88, de la Comunitat Econòmica Europea manifesta que es comproven diferències notables en la reglamentació que existeix en el si de la Comunitat Econòmica Europea, i que això incideix indirectament sobre els establiments i el funcionament del mercat interior. Nosaltres el que hem demanat és que, realment, hi hagi una anàlisi acurada i que aquests productes es tinguin en compte, precisament, en el si del mercat únic al qual estem anant.

Nosaltres vam incidir enèrgicament, hem agafat i tenim estocats, en aquest moment, més de 150.000 productes que estan bloquejats, tenim oberts diversos expedients, el que passa és que és un fet que el Reial Decret que vostè comenta té una sèrie d'annexos de tipus comunitari, i aquests annexos de tipus comunitari es contradiuen amb la Llei. I això era complicat, i aquest Reial Decret que vostè menciona de l'any 85, la mateixa Disposició Transitòria, per un cantó, fixava un termini perquè les fàbriques ajustessin les seves instal·lacions : un any. Per altra banda, facultava diversos ministeris perquè dictessin les ordres complementàries, i la prova que va costar dictar aquestes ordres complementàries és que, a finals del 88, totes les comunitats autònomes, d'acord amb l'Administració central, van decidir emprendre aquesta campanya a què vostè fa esment, i aquesta campanya va començar l'octubre, i he de manifestar que les accions preses des de la Generalitat de Catalunya, des de la Direcció General de Consum, van ser, a més,

preses com a model d'acció per a tot l'Estat, pel que comportava d'agilitar i integrar tant el procés productiu, tant com el procés de la comercialització i la distribució, com les accions municipals i, evidentment, les responsabilitats autonòmiques...

El Sr. PRESIDENT : Se li ha acabat el temps.

El Sr. CONSELLER DE COMERÇ, CONSUM I TURISME : Perdó, gràcies.

El Sr. PRESIDENT : La quarta pregunta la formula... (*Remor de veus.*) El senyor Santiago Riera.

El Sr. RIERA I OLIVÉ : Sí, senyor President, aquesta pregunta que va estar ja formulada al Ple anterior, i es va posposar per part del Conseller reclamant que la fèssim en aquest Ple d'avui, sembla ser que ha trucat des de Madrid dient, doncs; que no podia ser aquí, demanant que el Grup Socialista acceptés de posposar-la al proper Ple. Jo així ho accepto, doncs, perquè, lògicament si no hi ha el Conseller aquí, poc podem formular la pregunta, però així expressar la meua preocupació perquè el tema de Ciutat Badia és un tema que requereix una urgent solució i, per tant, expressar aquesta preocupació.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, queda posposada. (*Ll. Sr. Clotas s'aixeca per parlar.*) Sí, senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS : Només per assenyalar a la Mesa un fet, que pot tenir la seva importància en el futur, i és que el Grup Socialista no té cap inconvenient —com ha manifestat el Diputat senyor Riera— per posposar aquesta pregunta, però es dona la circumstància que el Conseller ha ajornat per dues vegades la pregunta, cosa que, reglamentàriament, no es permet. Jo crec que... L'anterior la va ajornar i aquesta; són dues. (*Remor de veus.*) No, no, de comú acord, és el Conseller qui l'ajorna, senyor Vice-president. Per tant, cap inconvenient, però que crea un precedent que pot tenir-se en compte en d'altres ocasions quan, impediments majors així ho proposin.

El Sr. PRESIDENT : Bé, si existeix alguna irregularitat, no crearà precedent. Estigui tranquil, senyor Clotas.

La 5 i la 6 han estat ajornades. La número 7, la formulen els Diputats Sala i Cloment. El senyor Sala té la paraula.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
la contractació directa en les adjudicacions
d'obres al Departament de Política Territorial
i Obres Públiques*

El Sr. SALA : Moltes gràcies, senyor President. Senyor Conseller de Política Territorial, no és la primera vegada que el tema de la política de contractacions de la Generalitat es planteja en aquest Ple del Parlament : l'any 85 ho vam fer dues vegades i ho hem de tornar a fer, i lamentàriem haver-ho de tornar a fer una pròxima vegada. Jo crec que no és estrany, primer perquè la política de contractació d'obres, al marge del seu caràcter molt tècnic i aparentment molt escèptic, és un tema important perquè reflecteix, potser més que cap altra cosa, l'estil d'una administració, el seu rigor, la seva adequació exacta a la lletra i a l'esperit de la legislació, i marca, per tant, molt clarament el comportament d'una administració. I la contractació d'obres jo crec que és un element relativament exemplar, com s'aplica aquesta política, perquè clarament la contractació directa és un sistema de contractació clarament excepcional, que

la legislació estableix que només s'ha d'utilitzar de forma molt excepcional, només en casos en els quals només cal utilitzar la contractació directa, i que, per tant, els sistemes habituals, com són el concurs, la subhasta, sistemes en els quals la publicitat, el dret de les empreses a participar en el concurs i el mateix dret de l'administració de tenir el millor servei possible en la contractació i en la política de contractació, queden ben més respectats.

Des d'aquest punt de vista, la Conselleria de Política Territorial utilitza un procediment excepcional d'una manera habitual : l'any 88, de les vuitanta obres adjudicades, publicades en el *Diari Oficial*, la meitat, aproximadament, ho van ser a través del sistema de contractació directa, i des d'aquest punt de vista, jo voldria formular al Conseller de Política Territorial les raons per les quals un sistema excepcional és utilitzat d'una forma habitual.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Sala. L'Honorable Conseller senyor Molins té la paraula per contestar.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES : Gràcies, senyor President. Bé, l'excepcionalitat no és tal : la contractació directa és una de les fórmules, conjuntament amb la subhasta i el concurs, que avui —després del Reial Decret legislatiu d'adequació a la normativa de les Comunitats Europees de la Llei de Contractes de l'Estat i el seu Reglament— són d'aplicació a Catalunya.

El sistema de contractació directa té una única limitació quant a la seva quantia. És el mateix Parlament de Catalunya qui marca els límits d'aquesta quantia : fins a l'exercici del 88 —va començar essent de 25 milions—, fins a l'exercici del 88 va ser de 50 milions, i l'article 8 de la Llei de Pressupostos d'enguany, del 89, ho augmenta fins a 60 milions. El sistema de contractació directa no vol dir que pugui haver-hi situació de discriminació; en qualsevol cas, no és una adjudicació a dit. L'Administració ha de sol·licitar obligatòriament i necessàriament un mínim de tres ofertes a diferents empreses, i moltes vegades, fins i tot en la contractació directa, es fa a través d'una convocatòria pública. La contractació directa és un sistema àmpliament emprat, tant per l'Administració de l'Estat, com per les administracions autonòmiques, com per les administracions locals —que pràcticament només utilitzen la contractació directa, en funció de com són els seus tipus d'obres—, també en els països comunitaris —França, Itàlia, etcètera—, perquè, com li dic, està contemplat dintre de la normativa comunitària.

És un absolut judici de valors dir que Política Territorial i Obres Públiques i els seus organismes autònoms utilitzen la contractació directa com la fórmula més habitual : no és cert. L'any 87, ni el 33%, en quantitat —d'un total de 15.000 milions, 4.500 van ser fets per contractació directa—, i en l'any 88 aquest percentatge ha baixat al 15%; amb això no em comprometo que continuï baixant, perquè és evident que només serà la limitació dels 50 milions —en aquest moment 60— la que ens permetrà o no utilitzar aquest sistema de contractació que, com coneix —n'estic segur— l'Il·lustre Diputat, té molts avantatges.

Tots els expedients de contractació, per altra banda, estan sotmesos a control de la Sindicatura de Comptes, que mai, fins avui, ha fet cap mena d'informe negatiu en aquest sentit.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Conseller. Li haig

d'advertir que quasibé s'ha menjat tot el temps. Senyor Sala, té la paraula.

El Sr. SALA : Bé, no voldria utilitzar el Ple del Parlament per donar lliçons als consellers, perquè crec que no és el lloc ni el moment; jo crec que els consellers haurien de tenir la lliçó apresada abans de venir al Parlament i abans, fins i tot, de ser consellers.

La contractació directa, senyor Conseller, no és el que vostè diu; jo estic d'acord que no és un procediment irregular —jo, en cap moment, en les meves intervencions en aquest Ple en relació amb el tema de contractació directa, he opinat que la contractació directa fos un sistema irregular—; és un sistema excepcional, no irregular, i vostès l'estan utilitzant de manera habitual —i vostè m'ho ha confirmat— : la meitat de les obres adjudicades pel Departament de Política Territorial l'any 88 van ser adjudicades utilitzant un procediment excepcional.

La mateixa Llei de Pressupost que vam aprovar en aquest Parlament ho estableix, que és un sistema excepcional, perquè diu que es podrà utilitzar el sistema de contractació directa previ acord del Consell Executiu. Per tant, si el Consell Executiu ha d'intervenir en obres per sota de 50 milions de pessetes, vol dir que és un procediment excepcional, però...

El Sr. PRESIDENT : Se li ha acabat el temps.

El Sr. SALA : Molt bé, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller té cinc segons.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES : No pateixi, tenim una pregunta després que ampliarem, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Doncs la pregunta següent és la número 8, que també formula, suposo, l'Il·lustre Diputat senyor Sala. Té la paraula.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
l'import de les adjudicacions directes
al Departament de Política Territorial
i Obres Públiques*

El Sr. SALA : Sí, senyor President, per continuar il·lustrant la política de contractacions del Departament de Política Territorial en relació amb la contractació directa. No només aquest Departament utilitza la contractació directa de forma habitual, contradient el que diu el Tribunal de Cuentas, després li donaré dictàmens del Tribunal de Cuentas en els quals el que diu el senyor Conseller no és el que el Tribunal de Cuentas expressa, sinó un aspecte estadísticament particular, que és que pràcticament la meitat d'aquestes obres adjudicades directament per part del Departament de Política Territorial tenen la curiositat d'estar molt a prop, molt a prop, infinitesimalment a prop del límit superior que la Llei fixa, i, per tant, jo li preguntaria, al Conseller de Política Territorial, com és possible aquesta curiositat estadística que una part importantíssima de les obres adjudicades directament per part del seu Departament està quasi a prop i al voltant dels 50 milions de pessetes : quasi totes elles, o una part molt important d'elles, tenen un import de 49 milions etcètera, etcètera pessetes. Li pregunto, senyor Conseller, com és possible aquesta estranya curiositat estadística.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Sala. El Conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES : Com és habitual, senyor President, el senyor Sala, en aquesta Cambra i fora de la Cambra, continua fent afirmacions absolutament gratuïtes —que he intentat rebatre en la meua primera part de la pregunta— en el sentit que aquest és el mètode més habitual. De 15.000 milions de pessetes contractats pel Departament, només 4.500 varen ser per contractació directa, la qual cosa demostra que no és el mètode més habitual, perquè si anéssim a buscar en el diccionari què vol dir, vol dir «el més utilitzat»; no va ser el més utilitzat.

Respecte al que pregunta, el senyor Sala s'estranya que siguin de 49 milions les contractacions, però no s'ha preguntat —ni ha intentat buscar-ho— quants expedients de contractació directa hi ha hagut en cada trencall o cada tronc de milions. Per exemple, dels 243 expedients aprovats l'any 88, 182 ho van ser fins a 20 milions de pessetes; de 20 a 30 milions van haver-n'hi 18; de 30 a 40 milions van haver-n'hi 15, i de 40 a 50 van haver-ne 28. Com pot veure, la gran majoria d'expedients eren per sota dels 20 milions de pessetes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, Conseller. El senyor Sala té la paraula per rèplica.

El Sr. SALA : Amb independència que el senyor Conseller ens explicarà on es publiquen, diguem-ne, aquests expedients a què vostè ha fet referència, perquè nosaltres només hem estat capaços —potser en aquest sentit som menys llestos— de trobar-ne publicats en el *Diari Oficial de la Generalitat* només 80, d'aquests que vostè afirma, dels quals 40 eren de contractació directa, jo simplement relacionaré la quantitat d'obres que el seu Departament adjudica al voltant dels 49 milions de pessetes : 49.655.500, 49.938.000, 49.826.000 pessetes, 49.900.000 pessetes, 49.996.000 pessetes, 49.596.000 pessetes, 49.930.000 pessetes, 49.974.700, 49.930.000... Senyors diputats, no els cansaré més. Jo crec que aquest Departament està ple d'experts en aritmètica fina, perquè que siguin capaços d'arribar a aquesta, jo diria, sofisticació, amb la proximitat als 50 milions, que —ho torno a recordar— és el límit màxim que la Llei permet a la seva Conselleria per adjudicar directament, a mi, com a mínim, em sembla, com a mínim sorprenent.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Sala. L'Honorable Conseller...

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES : En qualsevol cas, senyor Sala, estic segur que no tan hàbils com vostè en la matemàtica fina, que conec que és un dels seus pocs bons coneixements (*Remor de veus i xiulets.*)

El Sr. PRESIDENT : Escolti, no, retiri això de «pocs», en deu tenir més.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES : Hauríem d'utilitzar «habituals», o és la mateixa manera com s'utilitza el llenguatge? (*Remor de veus.*) Retiro el de «pocs», senyor Sala. Gràcies, senyor President.

El senyor Sala ha esmentat exactament deu obres, per dir que no volia cansar la sala. D'un total de 243 obres, 182 són per sota dels 20 milions de pessetes, 18 per sota de 30 milions, 15 per sota de 40 milions, i 28 per sota de 50. En podria haver

trobat més, fins a les 28, senyor Sala. On pot trobar això? En els expedients de contractació sotmesos a control de la Sindicatura de Comptes, a disposició d'aquest Parlament, com és obvi, com és obvi, i que el senyor Sala, una vegada més, fa veure que no tenen cap mena de control; se sotmeten, tots, al control de la Sindicatura de Comptes, que figuren en aquest Parlament.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Conseller. La pregunta número 9 la formula la Il·lustre Diputada senyora Rosa Fabián. Té la paraula.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
el possible tancament de les mines
de potassa de Cardona*

La Sra. FABIÁN : Gràcies, senyor President. Diversos mitjans de comunicació i fonts de la mateixa empresa Explosivos Riotinto apunten el possible tancament de les mines de potassa de Cardona. Atès que, si això es produeix, aquesta població pot enfonsar-se econòmicament, perquè la mina està donant ocupació a sis-centes persones, formulo la següent pregunta : quins són els propòsits de capteniment del Govern de la Generalitat pel que fa a evitar el tancament d'aquestes explotacions?

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyora Fabián. Per contestar, té la paraula l'Honorable Conseller senyor Macià Alavedra.

El Sr. CONSELLER D'INDÚSTRIA I ENERGIA (Macià Alavedra) : Sí, gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, senyora Fabián, la mina de Cardona s'explota des de fa cinquanta anys, i en el lloc on s'estava explotant hi havia un risc d'exhauriment, una possibilitat d'exhauriment, i aleshores es van emprendre noves investigacions, al famós jaciment Victòria, en el qual les expectatives eren enormement favorables, era un jaciment a molta profunditat però amb molta quantitat de potassa i amb una gran riquesa de la potassa, de la llei del 20%, que sembla ser que és la millor qualitat internacional.

A mesura que ha anat avançant la galeria d'investigació, s'ha trobat que aquesta potassa estava en uns plegaments que feien molt difícil la seva explotació. La situació actual és aquesta : el que s'ha decidit és continuar la investigació, perquè potser en el fons del sinclinal es trobi que aquests plegaments desapareguin i hi puguin haver unes possibilitats d'explotació. Per tant, en aquests moments es continua la investigació, no es tindran resultats concrets fins a l'estiu, i suposant que la investigació fos favorable, evidentment tornariem a caure en aquell optimisme que hi havia fa uns mesos; si el plegament continués i fos desfavorable, la viabilitat d'aquesta mina seria molt poca. El que passa és que les conques del Llobregat i del Cardener tenen una gran riquesa potàssica; la situació internacional dels preus de la potassa ha millorat molt; jo vaig contestar una interpellació en la qual se'm demanava per la crisi mundial de preus de la potassa, en aquests moments hi ha demanda, hi ha una millora dels preus, i com que hi ha riquesa potàssica a la conca, hi ha diverses vies d'actuació : en primer lloc, les mines d'ERCROS, de Sallent, ampliarien la seva producció, per tant necessiten dos-cents treballadors més; les mines de l'INI a Súria, a la mateixa conca, també ampliarien la seva producció —i estem en converses amb l'INI en aquest aspecte—, i

després, tota aquesta capacitat d'ampliació podrà ser absorbida per la gran necessitat de potassa del mercat internacional, hi ha converses en aquest aspecte amb l'empresa més forta mundial, que és (*mots inintelligibles*), que es preocuparia de comercialitzar aquesta potassa en el món. Per tant, esperem la investigació, a l'estiu hi haurà una decisió concreta sobre aquest tema; continuem la investigació amb recursos que estem negociant amb l'Administració central i, cas que no fos favorable aquesta investigació, buscaríem solucions en les mateixes conques del Cardener i del Llobregat, perquè també hi cap la possibilitat d'una altra mina, en un lloc en el qual no trobéssim aquests plegaments.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Senyora Fabián.

La Sra. FABIÁN : Gràcies, senyor Conseller, jo suposo que les seves paraules hauran tranquil·litzat el Comitè d'empresa, que el tenim a la tribuna de convidats, perquè les notícies de l'empresa eren que no se sabia si s'anava a continuar la investigació. Sabem que només fa sis mesos que s'està treballant a la cota dels 1.300 metres de profunditat, que és on realment es troba aquest jaciment Victòria, que realment és tan ric com el senyor Conseller assenyalava. Sabem també que, des de l'any 85 en què es va començar a fer obres d'infraestructura, s'estan gastant diners però que també hi ha una actitud que jo vull ressaltar, perquè és una actitud, per banda dels treballadors que estan treballant en unes condicions de treball per fora de les condicions normals, la temperatura dintre de la mina de Cardona està per sobre dels 40°, l'any passat hi va haver un treballador mort a la mina, perquè l'actitud sindical és una actitud absolutament moderada per evitar que res impedeixi continuar. També estem d'acord que els jaciments de les conques del Cardener i del Llobregat estan pendents també d'aquesta investigació, perquè, a excepció del jaciment Fodina, que és el de més a prop de Sallent, els altres també estan en cotes de 1.300 metres de profunditat; per tant, que la mina Victòria pugui tirar endavant farà aprofitar també tota la riquesa d'aquesta conca, en una zona en què la potassa és un monocultiu i, per tant, poden anar moltes famílies, pot estar en entredit l'economia de diverses famílies, que, més que res, no és un problema de poder transvasar treballadors de Cardona a Sallent o a Súria, perquè, en definitiva, és una població la que es posa en entredit, una generació podria anar a Sallent però, en realitat, Cardona moriria, i, per altra banda, les nostres notícies són que la mina de Sallent, si no hi ha altres explotacions, també té una vida limitada que estaria entre dotze i quinze anys. Per tant, no estem demanant només la permanència de sis-cents treballadors, en aquests moments de la plantilla de Cardona, sinó la riquesa de tota una zona que entenem que és important i vital per a la vida de Catalunya.

El fet que també desconexíem —i són notícies noves del senyor Conseller— és que aquesta investigació s'estigués fent amb recursos públics o es pogués fer amb recursos públics. Aquesta empresa fa poc que es va vendre al capital KIO, i pensàvem que aquesta investigació la pagava la mateixa empresa privada, no teníem aquestes notícies i, en tot cas, agraïm les novetats del senyor Conseller.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyora Fabián. Senyor Conseller, se li ha acabat el temps. L'ha consumit tot en el primer

torn, i amb una mica d'escreix, eh!

*Pregunta al Consell Executiu sobre
les correccions a introduir en la
política urbanística a les
comarques gironines*

Passem ara a la pregunta 14, perquè la de la 10 a la 13 han estat ajornades. La formula l'Il·lustre Diputat senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL : Senyor President, senyores i senyors diputats, aquest Diputat formula una pregunta que fa referència a un tema urbanístic : l'Audiència Territorial de Barcelona ha dictat diferents sentències contra els acords de la Comissió Provincial d'Urbanisme de Girona, en les quals s'aproven els plans generals de Calonge, Begur, Sant Feliu de Guíxols, Anglès i altres.

Bé, sembla ser que aquesta sentència és fruit d'uns defectes de tramitació imputables a errors de la Comissió Provincial d'Urbanisme i al Director General d'Urbanisme, senyor Solans. Per tant, cal corregir aquests errors i la pregunta és : quines correccions pensa introduir la Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques en l'actual política urbanística a les comarques gironines?

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Nadal. L'Honorable Conseller senyor Molins té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES : Gràcies, senyor President. L'article 6 del Reglament de la Llei 3/84, del 9 de gener, de Mesures d'Adaptació de l'Ordenament Urbanístic de Catalunya, considera com a canvi substantiu del contingut de la figura de planejament general inicialment aprovada als efectes d'obrir un nou termini d'informació pública, d'acord amb l'article 130, diverses coses : l'adopció de nous criteris de reordenació o l'adopció de nous criteris respecte a la classificació i qualificació del sòl. El mateix precepte exclou la necessitat d'obrir un nou tràmit d'informació pública quan s'acordin canvis aïllats en la classificació qualificació del sòl, o bé modificacions també puntuals de determinacions en sòl urbà, urbanitzable, o apte per ser urbanitzat. Els criteris pels quals es regeix la legislació urbanística tenen la naturalesa de conceptes determinats i, per tant, no és possible donar una definició indubitada d'aquestes categories, sotmeses, per tant, a un marge interpretatiu no fàcil de precisar. Òbviament, la Comissió d'Urbanisme de Girona sempre ha pretès, a través dels seus acords, acomodar-se a la interpretació jurisprudencial que s'ha donat a aquests conceptes, sotmesos, almenys fins ara, a una evolució permanent. Del contingut de les darreres sentències es pot desprendre la necessitat de realitzar una nova informació pública, prèvia a l'aprovació definitiva en determinats moments, contemplats, com dic, per la jurisprudència, que canvia en funció del moment, en funció de la interpretació que es fa.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Conseller. El senyor Nadal vol...

El Sr. MANUEL NADAL : Crec que cal fer tres coses : en primer lloc, una d'immediata, que és recórrer les sentències que ha de fer la Conselleria, doncs, perquè és un error de la mateixa Comissió Provincial d'Urbanisme; altrament, els ajuntaments es trobarien en una situació de paralització de la con-

strucció, que no és bona. Segon : la Comissió Provincial d'Urbanisme i el Director General d'Urbanisme han de vetllar pel que diu el Reglament de Planejament i de la Llei del Sòl, és a dir, que no falti cap tràmit en el procés d'aprovació dels plans generals. Per tant, han de vetllar i han d'evitar la situació en què no ho fan. I, tercer, moltes vegades l'error s'origina quan el Director General d'Urbanisme, senyor Solans, condiona l'aprovació definitiva dels plans generals, després que hi ha hagut l'aprovació provisional per part dels ajuntaments, a modificacions substancials, que són imposicions de la seva persona. Per tant, el Director General d'Urbanisme hauria de procurar no interferir tant —com fa fins ara— en els processos de planificació a nivell municipal.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Nadal. L'Honorable Conseller, senyor Molins, té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES : Gràcies, senyor President. Quant a recórrer, està fet, òbviament. Quant a vetllar, ja li dic que es vetlla; és un tema, aquest, interpretatiu, on les interpretacions varien en funció de molts criteris —si no fos així, no necessitaríem el sistema judicial, senyor Nadal, per això hi són, per interpretar la legislació, que pot ser diferent en la manera com s'interpreta per part dels òrgans administratius. Per què es fa? Vostè ho sap perfectament, senyor Nadal : els mateixos alcaldes, en molts moments, tenen necessitat d'aprovació urgent del seu planejament i, en cap cas, el Director General d'Urbanisme pot declinar les seves responsabilitats d'aduir les coses que a ell, en funció de la seva responsabilitat, li corresponen de dir, és ell qui les ha de dir, que per això és el Director General d'Urbanisme, que té tota la confiança del Govern de la Generalitat i d'aquest Conseller, per altra banda.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, Honorable Conseller.

Resten ara només dues preguntes, la 19 i la 20. Haig d'aclear... Les ha retirades, senyor Saura? Les dues eren del senyor Saura. (Pausa.) Retirades! Posposades a petició de vostè.

Gràcies. (Pausa.)

La 19 i la 20. La 18 ha estat ajornada a petició del Govern. O sigui, han estat ajornades, a petició del Govern totes les que daixò..., a excepció de la 17, que ha estat retirada, i la 19 i la 20, que han estat posposades a petició del Diputat preguntant.

**Projecte de Llei de Creació del
Col·legi de Podòlegs de Catalunya**

Passem, per tant, al punt dissetè de l'ordre del dia, que és debat i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de Creació del Col·legi de Podòlegs de Catalunya. Algun membre del Govern vol presentar la iniciativa legislativa? (Pausa.) L'Honorable Conseller de Justícia, Agustí Bassols, té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA (Agustí Bassols) : Molt Honorable President, permeteu-me, senyores i senyors diputats, unes paraules de presentació d'aquest Projecte de Llei de Creació del Col·legi Professional de Podòlegs de Catalunya, unes breus paraules, com breu és també l'articulat del Projecte de Llei que presento.

La nostra Llei de Col·legis Professionals, aprovada per aquest Parlament el desembre del 82, és, crec, una bona

norma, està essent una bona pauta de regulació dels cent dotze col·legis professionals existents a Catalunya, i ha permès ja la creació de setze consells de col·legis de Catalunya.

És, en canvi, remarcable, la prudència —o, si ho volem, la lentitud— amb què, a l'empara d'aquesta legislació nostra, s'estan creant nous col·legis professionals.

En el curs de tots aquests anys, si no m'equivoco, únicament s'ha creat el Col·legi de Bibliotecaris i Documentalistes i el Col·legi de Periodistes; hi ha introduït al Parlament el Projecte de Llei de Creació del Col·legi de Protèsics, i avui anem a debatre la creació d'aquest tercer Col·legi de Podòlegs. Aquest Projecte de Llei de Creació d'aquest Col·legi és la culminació d'un llarg procés de definició d'aquesta professió de podòlegs i de regulació d'aquesta. Els podòlegs tenen un origen antic en la figura del cirurgià-callista, i van ser reglamentats per primera vegada per un decret d'Isabel II, de l'any 1857. Des de llavors és una professió que ha passat per moltes vicissituds, en concret —i per anar ja a les èpoques més properes—, l'any 53 —el 1953— es va crear l'Escola de Podòlegs i, per Decret del 29 de març de 1962 es va delimitar el camp d'actuació d'aquests professionals, atribuint-los l'atenció de les afeccions i deformacions dels peus, limitant la seva intervenció, la seva manipulació en l'anomenada cirurgia menor. D'aquesta manera quedava, des del 62, constituïda una professió perfectament diferenciada, perfectament delimitada, però mancada, encara, d'una adient regulació pel que fa referència a la seva titulació, al procés acadèmic per assolir l'autorització d'exercici d'aquesta professió, que ha estat també objecte de canviants disposicions. L'any 80 un decret va convertir en estudis de primer cicle universitari els de la professió de podòleg; però aquest decret és posteriorment anul·lat per un altre el 83, en compliment d'una sentència del Tribunal Suprem que declarava la il·legalitat pels defectes de forma del Decret de l'any 80. I, per tant, ens ha calgut arribar al 24 de juny de 1988 amb un Decret avui vigent, que, definitivament, transforma en un primer cicle universitari els estudis de podologia i, per tant, estableix un títol acadèmic, de diplomaturat per a aquests professionals.

Crec que amb això es posa fi a les aspiracions d'aquest col·lectiu d'odontòlegs que demanaven aquesta possibilitat d'organitzar-se en forma de col·legi, que aquest Decret del 88, aquest recent Decret, elimina els últims obstacles i que, per tant, ens trobem davant una professió absolutament diferenciada, absolutament definida i amb un títol acadèmic adient, de nivell, que li permet assolir aquesta meta desitjada per aquests professionals, de la col·legiació professional.

Jo penso que, atès que no han quedat esmenes per defensar en el Ple, és de presumir que aquest Projecte o que el Dictamen de la Comissió tingui, doncs, una votació àmpliament favorable; no vull, naturalment, anticipar els esdeveniments, crec, però, que el Dictamen, el Dictamen de la Comissió, que ha introduït algunes esmenes en el Projecte del Govern, el millora, el millora en qüestions de detall, però el millora sensiblement —jo, personalment, en el que pugui valer, assumeixo totes aquestes esmenes—, i, en definitiva —he dit que seria breu—, demano un ampli vot favorable a aquest Projecte de Llei, a fi que els nostres podòlegs puguin autoorganitzar-se, com és la seva aspiració, justa aspiració, dintre del marc de la nostra legislació col·legial.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, Honorable Conseller. Algun membre de la Comissió ha estat encarregat per presentar el Dictamen? *(Pausa.)* Molt bé; doncs, no hi ha esmenes reservades per al Ple, de manera que podríem passar a la votació, ja, però, abans, els haig d'advertir que els serveis de la Cambra han detectat un petit error de transcripció. A la Disposició Transitòria Segona, la darrera paraula d'aquesta Disposició Transitòria diu : «òrgans col·legiats», i ha de ser «col·legials». Amb aquest sentit es votarà.

Les senyores i els senyors diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

El Projecte de Llei de Creació del Col·legi de Podòlegs de Catalunya ha estat aprovat per unanimitat.

Els grups ara poden intervenir per explicar el seu vot. El Grup Mixt? *(Pausa.)* El senyor Latorre té la paraula.

El Sr. LATORRE : Gràcies, senyor President. Els diputats del CDS hem donat el nostre vot afirmatiu al Projecte de Llei de Creació del Col·legi de Podòlegs de Catalunya perquè entenem que és necessària la creació d'un col·legi que aplegui els professionals d'aquesta especialitat, després d'haver assolit els estudis de podologia una independència acadèmica, de la qual abans no gaudien. Entenem també que amb la creació d'aquest Col·legi es podran establir les normes deontològiques pròpies d'aquests professionals i la defensa dels seus interessos com a col·lectiu.

Però, abans de concloure la nostra intervenció, volem manifestar la nostra satisfacció pel procediment emprat en l'aprovació d'aquest Projecte de Llei. Tant de bo que el consens i el diàleg que han presidit la tramitació d'aquest Projecte de Llei es manifestin més sovint en el tarannà del Grup de la majoria. El probable, malgrat tot, senyor President, senyores diputades, senyors diputats, és que aquesta Llei serà una excepció.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Latorre. Pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, vol explicar el vot? Té la paraula l'Illustre Diputat senyor Sabanza.

El Sr. SABANZA : Sí, gràcies, senyor President, des de l'escó, per manifestar, en primer lloc, que hem votat a favor del Dictamen de la Comissió de Justícia sobre el Projecte de Llei de Creació del Col·legi de Podòlegs, tal com ja vam fer al seu dia en el tràmit en Comissió. I, en segon lloc, per manifestar la nostra satisfacció perquè aquest Projecte hagi arribat al Ple amb la unanimitat de tots els grups, que ha estat possible gràcies a la predisposició de tots plegats perquè les aspiracions de l'Associació Catalana de Podòlegs, de crear el seu col·legi professional, sigui una realitat i una eina que els serveixi per representar, delimitar i defensar els drets de la professió i vetllar perquè les seves activitats professionals s'adeqüin als interessos dels ciutadans, amb el nostre desig, finalment, que toquin sempre, i en totes les seves activitats i accions, de peus a terra.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Sabanza. Pel Grup parlamentari Popular i per explicar el vot, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Bauzá.

El Sr. BAUZÀ : Amb la vènia, gràcies, Molt Honorable President. Senyories, el Grup parlamentari Popular ha votat afirmativament aquest Projecte de Llei de Creació del Col·legi de Podòlegs de Catalunya, per tres raons : per una primera raó, de tipus consuetudinari; per una segona raó, de tipus de con-

vicció personal, i per una tercera i darrera raó, d'acord generalitzat.

Quant a la primera raó de tipus consuetudinari, com ja ha dit el Conseller Bassols, a l'empara de la Llei 13 del 82, del 17 de desembre, de Collegis Professionals de Catalunya, ja és el tercer col·legi que passa per aquesta Cambra i nosaltres entenem que això ja està creant un costum que, en dret, és una font.

En segon lloc, per convicció personal. Nosaltres entenem que l'associacionisme professional que nosaltres defensem és una manera que els professionals de qualsevol professió tinguin una organització col·legial, que comporta dos vessants : un de bé per als professionals i un altre de bé per al ciutadà de Catalunya.

I tercera motivació : d'acord generalitzat. Indubtablement, dins de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana hi ha hagut un acord durant els debats, i nosaltres no seríem aquí una excepció. Indubtablement també, l'Associació Catalana de Podòlegs estava d'acord amb la creació quan ha fet aquesta proposta, i nosaltres, pels motius que hem dit, hi donàvem suport.

Saludem el naixement del nou Col·legi, i esperem que això sigui per al bé dels membres d'aquest Col·legi, per a la sanitat de Catalunya i per a aquells usuaris d'aquesta especialitat.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Bauzá. Pel Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA : Gràcies, senyor President. El nostre Grup votarà també favorablement aquesta Llei, i mostra la seva conformitat i satisfacció per l'aprovació.

Creiem que aquesta Llei és important, fonamentalment per tres raons : primera, perquè estem davant una Llei que expressa, jurídicament, una petició i unes necessitats expressades per l'Associació Catalana de Podòlegs; estem, per tant, davant d'un cas de vertebració de la societat catalana, i això sempre cal agrair-ho i cal estar contents que passi a Catalunya.

En segon lloc, perquè amb aquest reconeixement creiem que estem també davant un coronament d'aquesta professió; és a dir, avui, més enllà del tema de la vertebració, també existeix un cert coronament d'aquesta professió.

I, en tercer lloc, perquè estem davant de l'actitud d'uns professionals que ens diuen, ens han dit, que volen defensar la seva professió, legítimament, des de la seva associació, i això també és important.

Per aquestes tres raons, ens congratulem de l'aprovació d'aquesta Llei i, en tot cas, volem felicitar especialment les persones que han fet possible que avui aquí aprovem aquesta Llei.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Saura. Pel Grup parlamentari Socialista, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Daniel Font.

El Sr. FONT : Gràcies, senyor President. Em correspon a mi explicar, fer l'explicació de motius del vot del Grup Socialista respecte a la Llei de Creació del Col·legi de Podòlegs de Catalunya, i volem dir el següent : en primer lloc, dir que compartim l'anàlisi jurídica d'inexistència d'impediments legals per a la creació d'aquest Col·legi que ha fet el senyor Conseller, que, ho repeteixo, compartim i que hem tingut oportunitat de co-

mentar i de discutir amb els altres grups en Comissió, i també que ens congratulem que l'aprovació d'aquesta Llei hagi estat per vot unànim dels diferents grups. Ens sembla que això és positiu i que és un suport explícit a la tasca que haurà de regir el funcionament d'aquest nou Col·legi professional que avui creem.

S'ha dit de vegades, per algun diputat d'aquesta Cambra, que sovint, sovint hi ha lleis que són rebudes pels ciutadans, que són destinataris d'aquestes lleis, com un mal necessari, com un mal necessari per al conjunt normatiu que suposa. Però hi ha també lleis que els destinataris no solament no les pateixen, sinó que les volen i lluiten per elles i que, d'alguna manera, són el resultat d'aquesta lluita i d'aquest interès perquè aquestes lleis existeixin, i que és aquest el cas de la Llei de Creació del Col·legi de Podòlegs de Catalunya, que respon a una vella aspiració d'una Associació de Podòlegs que existeix i d'uns professionals que des de fa anys han intentat dotar-se d'aquesta organització, i per la qual hem hagut d'enderrocar o esvair impediments legals de tot tipus i conquerir les voluntats necessàries perquè això fos possible.

El Govern de la Generalitat ha trobat l'instrument entre aquesta voluntat aguerrida, aquesta voluntat ferma dels podòlegs per tenir el seu col·legi, i el Parlament, i ha fet una Proposició de Llei que ha estat debatuda en Comissió i de la qual volem dir nosaltres, en relació amb l'actitud aquesta dels podòlegs, que ens sembla, a nosaltres, que no han pretès intervenir, anar, presentar-se davant el Consell Executiu per a la tramitació d'aquesta llei, no només a defensar uns interessos de tipus corporatiu —que, d'altra banda, segurament és necessari defensar—, sinó que ens sembla que la base motora o el que més ha interessat a aquests professionals és justament tenir un instrument que vetlli per la independència de la professió, vetlli per la qualitat de la professió, professió en la qual planteja alguns problemes específics aquest terme, el de la qualitat, i pel rigor i la plena responsabilitat dels professionals que exerceixen la professió de podòleg.

Creiem que aquest Col·legi serà una garantia per als podòlegs i serà un instrument útil d'impuls de la professió; serà també una garantia per als usuaris, aquells que són susceptibles d'ésser assistits per un podòleg, i serà també una garantia per al sistema sanitari, perquè, en definitiva, el sistema sanitari s'enforteix també, a mesura que les professions sanitàries s'organitzen i aconsegueixen nous estadis assistencials, nous estadis organitzatius i professionals.

Quant al tràmit parlamentari. La Llei ha tingut algunes esmenes, efectivament. Concretament, el Grup Socialista va presentar nou esmenes. Val a dir que podem dir que cap d'aquestes esmenes ha hagut d'arribar al Ple, i ens en congratulem també perquè creiem que el text que surt del Ple millora jurídicament el text que va entrar al Parlament. Dues d'aquestes esmenes van ser incorporades al Dictamen directament; tres d'aquestes esmenes també van ser incorporades a través d'una esmena transaccional que van elaborar els serveis jurídics de la casa, i quatre d'elles van ser retirades, en fer-se innecessàries com a resultat del debat produït en la Comissió.

Finalment, sobre els continguts de la Llei, volem dir un parell de coses. Volem dir que el tema de l'obligatorietat de col·legiació, complex, des d'un punt de vista jurídic, s'ha resolt amb una formulació que considerem satisfactòria. Volem dir

també que aquest tema, el de l'obligatorietat de col·legiació s'ha resolt amb una formulació similar a la utilitzada per a la creació del Col·legi de Periodistes de Catalunya, i que, com tothom recordarà, va ser fruit d'un debat mantingut a la Cambra i que també va suposar el vot unànim de tots els grups parlamentaris.

També volem dir que ens sembla que aquest Col·legi neix amb un criteri d'amplitud, perquè en l'articulat i en les disposicions transitòries consta que aquells podòlegs que no tenen els requisits de titulació necessaris per ésser-ne, del Col·legi, que puguin acreditar cinc anys d'experiència fins a la promulgació de la Llei, també tindran dret a ésser-ne presidents i gaudir dels beneficis que pugui suposar ser membre d'un Col·legi. Ens sembla que és una mesura de justícia, que ja venia proposada en el Projecte del Govern i que nosaltres hi hem volgut donar suport expressament i comentar-la.

I dir també que la necessitat, la necessitat que des del nou Col·legi, i també de tots els col·legis professionals, s'estigui alerta o s'estigui amb referència al que en matèria de normativa europea, procedent de les Comunitats Europees, pugui anar apareixent en matèria de regulació de professions.

Voldríem que l'aprovació unànime de la Llei serveixi d'homenatge a la professió de podòleg, tantes vegades infravalorada, i també, finalment, saludar, en nom del Grup Socialista, els membres de l'Associació de Podòlegs de Catalunya, que són aquí presents, i que han treballat fermament per veure complerts els seus objectius, que avui troben complerts, i encoratjar-los per continuar en el camí que han emprès.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Font. Pel Grup

parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Viñas.

El Sr. VIÑAS : Senyor President, senyores i senyors diputats, el nostre Grup també ha de fer palesa la seva satisfacció després d'haver aprovat per unanimitat la Llei de Creació del Col·legi de Podòlegs. Jo crec que el Projecte de Llei recull a bastament els interessos dels professionals de la podologia, i, al mateix temps, ha posat de manifest la sensibilitat de tots els grups de la Cambra en el consens que ha propiciat aquesta aprovació unànime.

Nosaltres creiem que la Llei està plenament d'acord amb la normativa legal vigent, i que no tanca cap porta a la possible, a la hipotètica possibilitat de canvis a Estrasburg si es fes una nova legislació a partir del 92. I que, de la mateixa manera que els estudis universitaris serveixen per garantir uns coneixements per a l'exercici de la professió, els col·legis tenen també una funció molt important, que és la de garantir als usuaris la professionalitat dels col·legiats, en aquest cas, dels podòlegs.

I, per acabar, voldria també transmetre la nostra satisfacció al col·lectiu de podòlegs catalans, que avui veuen realitzada una de les seves aspiracions, i és la creació del Col·legi, que és el primer de l'Estat espanyol i el primer d'Europa. Esperem que aquest fet ajudi al màxim, si hi cap, a la millora i al desenvolupament de la seva professió. Desitgem que comencin amb bon peu. Per molts anys.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Viñas. Senyories, s'aixeca la sessió.

(Són dos quarts de dotze del matí i un minut.)